Streszczenie

Przeprowadzone badania miały na celu uzupełnienie informacji paleobotanicznych o makroflorę pozyskaną z dwóch nowych stanowisk, z górnotriasowych utworów formacji grabowskiej z Górnego Śląska (Zawiercie-Marciszów i Lipie Śląskie-Lisowice) oraz przeprowadzenie rewizji historycznej kolekcji paleobotanicznej z tatrzańskiej formacji z Tomanowej. Głównym celem tarzańskiej rewizji było uzyskanie bardziej kompletnego obrazu zespołów z tego regionu, poprzez aktualizację opracowanej części kolekcji przez M. Raciborskiego oraz ustalenie pozycji taksonomicznej okazów znajdujących się w kolekcji Muzeum Geologicznego PAN w Krakowie, oraz Muzeum Tatrzańskiego w Zakopanem. Wyniki badań ujawniły nowe interesujące dane dotyczące flory noryku (Lipie Śląskie-Lisowice i Zawiercie-Marciszów). Flory te wykazały dominującą obecność roślin szpilkowych (Coniferophyta), podobnie jak w innych noryckich zespołach z terenów dzisiejszej Europy. W retyckich utworach formacji z Tomanowej (Tatry) zachowane są makroskamieniałości wykazujące dominację roślin skrzypowych (Sphenophyta) i paprociowych (Pteridophyta), podczas gdy reprezentacja szpilkowych jest tu minimalna. Różnice te są konsekwencją ich odmiennych lokalizacji paleogeograficznych. Dodatkowo inne warunki paleoklimatyczne przyczyniły się także do taksonomicznej rozbieżności. Flora z formacji grabowskiej kształtowana była głównie suchym lub półsuchym klimatem przeplatanym epizodami podwyższonej wilgotności, podczas gdy flora z formacji z Tomanowej występowała w stale wilgotnym środowisku. Dostępność materiału pozyskanego z koprolitów z Lipia Śląskiego-Lisowic pozostawionych przez dużych roślinożerców pozwoliła na podjęcie próby rekonstrukcji interakcji roślinno-zwierzęcych. W efekcie przeprowadzonych analiz otrzymane wyniki uzupełniają lukę w wiedzy na temat roślinności górnego triasu w Polsce. Dodatkowo pozyskane informacje przyczyniły się do próby rekonstrukcji warunków paleoekologicznych i paleoklimatycznych.